

Sygn. akt: I C 555/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Wojciech Langer
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Tokarska

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2016 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa (...) W.

przeciwko H. R.

o zapłatę

I. Oddała powództwo,

II. Kosztami postępowania obciąża stronę powodową (...) w W..

SSR Wojciech Langer

Sygn. akt I C 555/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 lipca 2016r.

Strona powodowa (...) (...) W. domagała się od pozwanego H. R. zapłaty 35.312,27 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 10 września 2015r. do dnia zapłaty od kwoty 17.430,33 zł (niespłacona kwota kapitału), oraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2015r. do dnia zapłaty od kwoty 13.128,06 zł (odsetki karne naliczone przez poprzedniego wierzyciela), 1.038,50 zł (koszty wezwań, upomnień, opłat), 2.597,93 zł (odsetki umowne), 1.117,45 zł (odsetki karne) a także zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podano, że kwota ta wynika z braku zapłaty przez pozwanego pożyczki zawartej z G. Bankiem, przy czym pierwotna kwota kredytu wynosiła 22.535,60 zł, w związku z brakiem spłaty należności poprzedni wierzyciel wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny, który po opatrzeniu klauzula wykonalności stał się podstawą do wszczęcia postępowania egzekucyjnego, następnie stwierdzono, że powód w dniu 4 marca 2015r. nabył wierzytelność wobec pozwanego z prawem naliczania odsetek, o czym został poinformowany pozwany, który pomimo wezwania do zapłaty nie spełnił świadczenia.

Pozwany H. R. przyznał, że zawierał umowę oraz aneks z G. Bankiem, oświadczył przy tym, że między G. Bankiem a stroną powodową chyba nie była żadnego innego podmiotu, który przejął wierzytelność względem niego, oświadczył też, że nie wie komu powinien zapłacić zaległości.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie przedstawiał się następująco.

H. R. zawarł w dniu 11 lutego 2009r. umowę prostej pożyczki gotówkowej z (...) Bankiem S.A. W związku z zaległościami w spłacie doszło do zawarcia aneksu do tej umowy w dniu 22 lipca 2010r. H. R. w dalszym ciągu nie wywiązywał się z umowy, dlatego też (...) Bank S.A. (nowa nazwa banku udzielającego pożyczki) pismem z dnia 7 marca 2011r. wypowiedział umowę kredytu, zaś w dniu 18 lutego 2012r. wystawił przeciwko H. R. bankowy tytuł egzekucyjny na kwotę 26.081,55 zł, któremu tutejszy Sąd postanowieniem z dnia 28 września 2012r. (I Co 1050/12) nadał klauzule wykonalności. Na podstawie tego tytułu wykonawczego komornik C. B. prowadził postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone w dniu 27 stycznia 2015r. ((...))

Okoliczności bezsporne.

(...) sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W. zawarła w dniu 4 marca 2015r. zawarła z (...) (...) W. umowę przeniesienia portfela. Z załącznika do tej umowy wynika, że dotyczyła ona także wierzytelności względem H. R., której dotyczyło orzeczenie Sądu Rejonowego w Gorlicach o sygn.. (...)

Dowody:

Umowa przeniesienia portfela: k. 25-33;

Powyższe okoliczności faktyczne były bezsporne. Zaś fakt nabycia przez powodowy fundusz wierzytelności od spółki (...) wynika z przedłożonej umowy. Mając na względzie stanowisko pozwanego, sporne było to, komu i na jakich warunkach G. Bank, a więc pierwotny wierzyciel sprzedał wierzytelność. W tym zakresie ciężar dowodu, zgodnie z art. 6 kc, spoczywał na stronie powodowej, która winna wykazać wszystkie czynności prawne, na podstawie których wierzytelność względem pozwanego przeszła od pierwotnego wierzyciela, to jest G. Banku do strony powodowej.

Sąd nie wykorzystał przy dokonywaniu ustaleń faktycznych wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 10 września 2015r. Zgodnie bowiem z art. 194 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi moc prawna takich wyciągów jako dokumentów urzędowych nie obowiązuje w postępowaniu cywilnym. Tym samym „wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 25 lutego 2015r., I ACa 824/14, opubl. Lex nr 1661137). Z dokumentu tego nie można więc wnioskować, że wierzytelność o jakiej mowa w wyciągu przysługuje funduszowi, chyba, że jest to okoliczność bezsporna. W niniejszej sprawie twierdzenie to było jednak sporne, dlatego też na podstawie tego dowodu nie można było uznać, że strona powodowa jest wierzycielem pozwanego.

Okoliczności tej nie może dowodzić także zawiadomienie wysłane przez G. Bank (...), w którym poinformowano go o przeniesieniu przysługującej mu wierzytelności na rzecz kolejnych podmiotów, gdyż w aktach sprawy brak jest poszczególnych umów, zawieranych między nimi, tak więc nie można odtworzyć nieprzerwanego łańcucha takich umów na końcu którego byłaby strona powodowa.

Sąd zważył co następuje.

W niniejszej sprawie bezsporne było to, że pozwany zawarł umowę z G. Bankiem, z której się nie wywiązał. W związku z tym posiadał on zadłużenie względem tego banku, co stało się powodem wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, opatrzonego następnie klauzulą wykonalności na rzecz G. Banku przez Sąd postanowieniem z dnia 28 września 2012r., I Co 1050/12 i prowadzenia z wniosku tego wierzyciela postępowania egzekucyjnego. Nie ulega więc wątpliwości, że wierzycielem względem pozwanego był G. Bank. Zapłaty w tym postępowaniu domaga się jednak od niego strona powodowa, to jest (...) (...) W.. Na dowód tego, że jest ona wierzycielem przedstawiła przy tym umowę z dnia 4 marca 2015r., w której wskazano wierzytelność wobec H. R. i sygnaturę postanowienia Sądu o nadaniu klauzuli wykonalności, jednak umowa ta, nie była zawarta z G. Bankiem, ale ze spółką (...). Do pozwu nie dołączono żadnych

dalszych umów, z których wynikałoby kiedy i na czyją rzecz pierwotny wierzyciel to jest G. Bank, przelał wierzytelność, i czy w ramach takich czynności nabyła ją spółka (...). W ocenie Sądu dowodem na to mogą być tylko poszczególne umowy, których w niniejszej sprawie brak.

Mając to na względzie Sąd uznał, że strona powodowa nie udowodniła, by była wierzycielem pozwanego. Dlatego też należało oddalić powództwo, kosztami, zgodnie z art. 98 kpc, obciążając stronę przegrywającą.

SSR Wojciech Langer